

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1743/07
27.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Слободана Спасића, Надежде Радевић, Софије Вагнер - Личеноски и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" РЈ Ниш, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Округног суда у Нишу Гж-І. бр. 613/07 од 27.08.2007. године, у седници одржаној дана 27.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Округног суда у Нишу Гж-І. бр. 613/07 од 27.08.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажним решењем Округног суда у Нишу Гж-І. бр. 613/07 од 27.08.2007. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Општинског суда у Нишу П-1. бр. 1043/03 од 17.05.2007. године којим је предлог тужиоца за понављање правоснажно окончаног поступка одбијен као неоснован.

Против наведеног решења Округног суда у Нишу тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на изјављену ревизију.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 412. у вези одредбе члана 399. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју тужилац у ревизији указује, јер су разлике о одлучним чињеницама јасни и без противречности, као ни повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП, јер је другостепени суд оцењујући жалбене наводе у образложењу своје одлуке дао довољне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Тужилац је 13.03.2003. године преко свог пуномоћника поднео тужбу ради поништаја решења о престанку радног односа. Поднеском од 09.05.2003. године пуномоћник тужиоца је обавестио суд да му је од стране тужиоца опозвано пуномоћје и да се убудуће сва писмена могу достављати тужиоцу лично на адресу ББ. Међутим, тужиоцу није могао да се уручи позив за рочиште, па је тужени означио ВВ, као адресу тужиоца. Како се достава вршена преко судског достављача враћала суду са назнаком да на датој адреси не постоји прималац, суд је решењем П-1. бр. 1043/03 од 27.01.2005. године утврдио да поступак мирује почев од 27.01.2005. године, а на рочишту од 25.4.2005. године, суд је донео решење да је тужба повучена у смислу члана 296. ЗПП. Наведена решења стављена су на огласну таблу суда.

У предлогу за понављање поступка поднетом 03.01.2007. године, тужилац је навео да је 22.12.2006. године извршио увид у списе овог предмета, након што је решењем од 17.11.2006. године у предмету К. бр. 66/03 обустављен кривични поступак против њега због кривичног дела ситне крађе, утаје и преваре, а због одустанка јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења. Тада је, по изјави тужиоца, и сазнао за решење о повлачењу тужбе. Истакао је да је на адреси ВВ, био доступан у току трајања кривичног и овог поступка и да је стога био онемогућен да расправља пред судом о свим релевантним чињеницама.

Према одредби члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП, поступак који је одлуком суда правоснажно завршен може се по предлогу странке поновити, ако којој странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања, није била дата могућност да расправља пред судом. Поступак се у смислу тачке 7. наведеног члана може по предлогу странке поновити и ако се одлука суда заснива на другој одлуци суда или на одлуци неког другог органа, а та одлука буде правоснажно преиначена, укинута, односно поништена, а ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку, може се поновити поступак како је то наведено у тачки 9. истог члана.

Одредбом члана 423. став 2. ЗПП прописано је да због околности наведених у члану 422. тачка 1, 7, 8. и 9., понављање поступка може се дозволити само ако странка без своје кривице није могла те околности да изнесе пре него што је ранији поступак завршен правоснажном судском одлуком.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и наводе из предлога за понављање поступка, правилно су нижестепени судови закључили да је предлог неоснован, због чега је уз правилну примену материјалног права исправно одлучено као у изреци побијаног решења уз дато образложење које у свему прихвата и овај суд.

Неосновано је указивање у ревизији да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 140. ЗПП, када су достављања извршили преко огласне табле суда. Ово стога што је тужилац имао сазнање за постојање ове парнице која је покренута 13.03.2003. године. Дана 18.03.2003. године како то и сам наводи у ревизији, опозвао је пуномоћје свом тадашњем пуномоћнику, а тек после више од три године извршио је увид у списе овог предмета, пошто је против њега обустављен кривични поступак. Тада је по његовој изјави сазнао да је тужба повучена у смислу члана 296. ЗПП. Код таквог стања ствари, а имајући у виду да је безуспешно покушавана достава на адреси ББ, као и на адреси ВВ, такође у ____, те да се тужилац преко три године од отказивања пуномоћја адвокату није интересовао за ток парнице коју је сам покренуо, правилна је одлука нижестепених суда да нема услова за понављање правноснажно завршеног поступка решењем Општинског суда у Нишу П-1. 1043/03 од 25.04.2005. године.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци овог решења на основу одредбе члана 412. у вези одредбе члана 405. ЗПП.

Председник већа-судија,

Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС